

Arrest

nr. 300 875 van 31 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 17 mei 2021.

1.2. Op 5 december 2022 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 15 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. Je bent geboren in Arzankhimat nabij de hoofdstad Kabul. Je woonde heel je leven in Arzankhimat en ging acht jaar naar school. Jouw ouders, vijf broers en drie zussen verblijven allen nog in jullie huis in Arzankhimat. Ook de verloofde van jouw oom A., A. (o.v. [...]) woont bij jouw ouders.

Jouw oom van moederszijde Arif werkte als leraar in een meisjesschool in zijn dorp Tooberdi, gelegen in het district Charekar van de provincie Parwan. Hij gaf er Dari en religie. Toen jij niet lang voor je vertrek naar zijn huis ging om er op bezoek te komen kwamen er 's avonds taliban naar zijn huis. A. was toen echter niet thuis. Enkel jij en de moeder van A. waren toen in het huis. De vier gewapende talibs vroegen waar A. was. Jouw oma begon te roepen en de taliban sloegen haar. Ze doorzochten de kamers opzoek naar jouw oom. Omdat ze je oom niet vonden besloten ze jou mee te nemen in zijn plaats. Jouw oma probeerde tussen te komen maar de talibs lieten je niet los en sloegen haar opnieuw. Jij kreeg toen ook een paar kletsen en werd met de vuist geslagen. Je werd vastgebonden en geblinddoekt in een auto geduwd en meegenomen. Na vijf of tien minuten rijden kwamen jullie bij een kleien huis aan. De taliban zetten je in dit huis in een kamer samen met een andere gevangene. De taliban zeiden dat jij daar moest blijven bij hen zolang ze jouw oom niet konden vinden. Je begon te roepen en huilen dat je niets met hen te maken had en niets misdeed. De taliban gaven je weer kletsen om je tot rust te dwingen. Toen de taliban weggingen sprak je met de andere gevangene die blijkbaar een commandant was van het nationale leger. Na twee dagen braken er in de buurt van het huis gevechten uit tussen de taliban en de autoriteiten. Volgens de commandant was dit een uitgelezen kans om te ontsnappen. Hij beukte de houten deur in van de kamer en jullie konden ontsnappen. Jullie hielden zich een nacht gedeisd nabij een weg en wachtten tot het dag werd. Toen er een riksja opdook deden jullie teken en vroegen een lift naar de provinciehoofdstad Charekar. De chauffeur van de riksja bracht jullie tot in Charekar waar de commandant van iemand een gsm leende om naar jouw vader te bellen. Jouw vader kwam je ophalen in Charekar en bracht je naar het huis van je oom van vaderszijde in Kabul waar je oom van moederszijde A. reeds was ondergedoken. Na vijf of zes dagen belde jouw oma vanuit Tooberdi dat jullie zeker niet mochten terugkeren naar het dorp aangezien ze het dorpshoofd (malek) en zijn zoon hadden aangevallen omdat hij de info over de taliban doorgaf aan de overheid. Twee dagen voor jouw ontvoering waren de taliban immers reeds bij je oom A. thuis geweest. Ze vroegen hem toen om een lijst van de ouders van alle meisjes die naar zijn school kwamen. A. moest ook trachten de andere leraren te overtuigen om die meisjes niet meer naar school te laten gaan. Jouw oom A. heeft dit echter allemaal de volgende dag verteld tegen het dorpshoofd en de schooldirecteur, die op hun beurt contact opnamen met de overheid en de politie. Volgens de bedenking van A. hebben spionnen tussen die politiediensten of overheidsdiensten die info over hem doorgegeven.

Toen jouw vader en A. door jouw oma dus werden gebeld over de aanval op het dorpshoofd en zijn zoon besloten ze dat jij en A. Afghanistan dienden te verlaten. Op 26/09/1399 (zijnde 16/12/2020) verliet je samen met je oom A., A. Afghanistan en reisde naar België waar jullie op 16 mei 2021 aankwamen. Jij en A. dienden op 17 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban wegens de problemen van jouw oom met hen en omdat je van hen wegliep.

Jij en je oom A. zijn in het bezit van jullie taskara en jij legt daarnaast ook de identiteitskaarten van jouw ouders neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er

bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient vastgesteld te worden dat je jouw verzoek om bescherming steunt op de motieven zoals uiteengezet door jouw oom A., A. (o.v. [...]) (zie notities persoonlijk onderhoud A. T. d.d. 05/12/2022, hierna CGVS, p.8, 13). In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd hem zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd zoals blijkt uit de hieronder hernomen beslissing:

"Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 5/12/2022, hierna CGVS, p.12,18). Enkele onaannemelijkheden, inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in uw verklaringen verhinderen echter dat er aan uw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.

Vooreerst dient uw houding tegen het licht gehouden te worden. U had voor het eerst in uw leven contact met de taliban toen er drie gewapende en gemaskerde talibs naar uw huis kwamen (CGVS p.5,9,11-12,16). Tijdens dit avondlijk bezoek stonden er twee talibs aan de deur (CGVS p.9). Waarschijnlijk om de wacht te houden en om er dus voor te zorgen dat niemand uw huis in of uit kon. U wist meteen dat de taliban de door u aangereikte informatie over de familieleden van leerlingen zouden gebruiken om die families te bedreigen (CGVS p.14). De talibs verwachtten een snel resultaat van u en zouden snel terugkomen naar uw huis (CGVS p.9,15). De taliban uitten bedreigingen aan uw adres indien u hun eisen niet zou inwilligen (CGVS p.9). Ze wisten uiteraard waar u woonde, maar herinnerden er u toch nogmaals expliciet aan (CGVS p.14). De taliban zouden u wel weten te vinden als u hen niet hielp (CGVS p.14). Het was de eerste keer dat u zoiets meemaakte, maar u wist tegelijkertijd ook dat de taliban in deze periode actiever werden en meer macht kregen (CGVS p.14,16). De taliban stonden in uw regio daarnaast bekend om hun 'targeted killings' (CGVS p.5). Ze viseerden leraren die les gaven aan meisjes, personen die voor de overheid werkten en die met de overheid samenwerkten (CGVS p.12-13). Tot slot wist u dat het dorpshoofd aan wie u het bezoek van de taliban vertelde, deze informatie aan de politie ging doorspelen (CGVS p.14). Rekening houdend met het voorgaande is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u niet dacht dat de situatie zo erg zou zijn en niet te hebben gedacht aan problemen voor u of uw familie nadat u de schooldirecteur en het dorpshoofd informeerde over het bezoek en de eisen van de taliban (CGVS p.15-16). Dat het voor u de eerste keer was dat u met dergelijke situatie werd geconfronteerd kan geen soelaas bieden (CGVS p.16). In diezelfde optiek is het zeer vreemd dat u en uw moeder er geen graten in zagen om uw moeder en neef T. daags na het bezoek en de bedreigingen van de taliban alleen thuis achter te laten (CGVS p.10). Wetende dat de taliban snel resultaat verwachtten, snel zouden terugkeren naar uw huis, u hun eisen niet had ingewilligd, en sterker nog de taliban net had verklikt bij het dorpshoofd, de schooldirecteur én de politie, is uw gedrag in dezen niet aannemelijk (CGVS p. 9-10,15). Ook de hierboven beschreven reputatie van de taliban indachtig ten aanzien van onder andere leraren die les gaven aan meisjes en mensen die voor of met de overheid werkten moet u toch ingezien hebben dat u de volgende nacht uw moeder en T. beter niet alleen thuis achterliet (CGVS p.5,12-13). Er kan hierbij geen rekening worden gehouden met uw verklaring dat u geen graten zag in het achterlaten van uw moeder en neef daar u niet wist dat T. die bewuste dag naar uw huis zou komen (CGVS p.16). Uw moeder was immers ook aanwezig bij het eerste bezoek van de taliban de dag voordien (CGVS p.11). Uw moeder had dus makkelijk deze inschatting, samen met u, kunnen maken toen T. naar jullie huis kwam. Het is evenmin aannemelijk dat u of uw moeder niet op de hoogte zouden zijn geweest van dit bezoek van uw toen veertienjarige neefje die in het verre Kabul woonde en op dat moment als enige naar uw huis op bezoek kwam om er te verblijven (CGVS p.16,18; zie notities persoonlijk onderhoud A. T. d.d. 05/12/2022, hierna CGVS T., p.5; zie administratief dossier). Zowel u als uw moeder wisten van de bedreigingen van de taliban en dat ze snel zouden terugkeren naar uw huis. Waarom jullie T. dan naar jullie huis zouden laten komen en er laten verblijven vlak nadat de beruchte en gewapende taliban daar waren geweest met de belofte dat ze snel zouden weerkomen, is bevreemdend. Uw houding valt nog op een ander punt op. U heeft immers nagelaten om concrete afspraken te maken met de politie na het eerste bezoek van de taliban aan uw huis (CGVS p.13). Wat de politie precies ging ondernemen of in het oog houden weet u niet (CGVS p.13-14). De politie heeft u niets gezegd over dat ze uw huis in het oog zouden houden, aldus uw

verklaringen (CGVS p.14). Nochtans stelde hier zich een uitgelezen kans om de taliban die u bedreigden te vatten. Dat u dit niet inzag als oplossing voor uw problemen en niets concreet met de politie zou hebben afgesproken is niet aannemelijk. De taliban zouden immers terugkeren naar uw huis, hetgeen ze ook deden, ze waren reeds bij u en uw moeder geweest en u had hen verklikt. Voornoemde onaannemelijkheden in uw houding ondergraven het geloof in uw relaas op ernstige wijze.

Daarnaast stelt het CGVS zich ook vragen bij het gedrag van de taliban. Volgens uw verklaringen benaderden de taliban precies u omdat ze dachten u makkelijk te kunnen overtuigen en dat u hen zelfs genegen was aangezien u het vak religie gaf (CGVS p.14-15). Deze redenering kan geenszins gevolgd worden. Uw profiel was net dat van iemand die ver van het gedachtegoed van de taliban afstond en die zich niet zomaar zou laten overhalen om met de taliban samen te werken. Er wordt door de taliban net vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Uw profiel wijkt hier duidelijk van af. Uw vader werd immers gedood door de taliban (CGVS p.4; Verklaring DVZ d.d. 19/11/2021 vraag 13A). Uw broer werd zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan gedood in het kader van een familievete over grond door personen die banden hebben met de taliban (CGVS p.4-5). U heeft geen familieleden die banden hebben met de taliban, kent persoonlijk geen taliban en staat zeer negatief tegenover hen (CGVS p.5). Voordat de taliban de eerste keer naar uw huis kwamen tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan had u nog nooit contact gehad met de taliban (CGVS p.5,11-12). U heeft daarnaast ook geen kennis van een collega-leraar die net zoals u werd benaderd om samen te werken met de taliban (CGVS p.12). Dat de taliban een grondige inschattingfout maakten door u te benaderen is trouwens duidelijk gebleken uit het gegeven dat u meteen het dorpshoofd en de schooldirecteur informeerden, die op hun beurt de autoriteiten verwittigden (CGVS p.9-10). Uw instelling was immers om verder gevaar te voorkomen, en om voor uw eigen veiligheid net als die van anderen op te komen (CGVS p.14). U gaf ook meteen alle informatie over de taliban door aan de politie toen u de dag na hun eerste bezoek werd ondervraagd (CGVS p.10). U toont met andere woorden zelf aan dat de plannen van de taliban met u weleens anders konden uitdraaien dan door hen verhoopt. Hierbij aansluitend is het eveneens opmerkelijk dat de taliban zo snel weer naar uw huis kwamen. Ze waren immers te weten gekomen dat u hen bij de autoriteiten had verklikt (CGVS p.10,13). Ook de taliban moeten geweten hebben dat de autoriteiten uw huis mogelijk in de gaten hielden om hen te viseren bij terugkeer naar uw huis. Meteen terugkeren naar uw huis hield dus een groot risico in voor hen. Dat de taliban dergelijk risicovol gedrag zouden vertonen is niet aannemelijk. Uw redenering dat ze u ook door schrik aan te jagen dachten te overtuigen, doet geen afbreuk aan het voorgaande (CGVS p.15).

Bovendien is het opmerkelijk dat u de naam niet kent van de commandant met wie uw neef T. opgesloten zat bij de taliban, en met wie hij kon ontsnappen (CGVS p.11). Het belang van deze persoon in uw relaas kan nochtans onmogelijk onderschat worden. Hij zorgde er eigenhandig voor dat uw toen veertienjarige neef uit de klauwen van de beruchte taliban kon ontsnappen (CGVS p.10; CGVS T. p.11-12). Deze heldhaftige man was niet zelfzuchtig want hij begeleidde T. van het kamp van de taliban door het landschap, naar het districtscenter van Charekar waar hij zelf contact legde met de vader van T. (CGVS p.10; CGVS T. p.12). De vader van T. moet, net als u, uitgelaten zijn geweest omtrent dit nieuws. Deze man heeft ervoor gezorgd dat het leven van T. werd gered dat door uw toedoen in gevaar was gekomen (CGVS p.16; CGVS T. p.11). U bent hem hier ongetwijfeld zeer dankbaar voor. In die zin is het toch zeer eigenaardig dat u de naam van deze man niet kent (CGVS p.11).

Ten slotte moet opgemerkt worden dat u geen enkel begin van bewijs hebt voorgelegd inzake uw werk als leraar in een meisjesschool in uw regio gedurende zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p.7-8). U beroept zich dan ook op geheel blote beweringen die u zodus niet heeft aangetoond. Uw argumentatie dat de taliban al uw documenten uit uw huis verwijderde en dat uw gsm met foto's werd afgenomen in Turkije kan niet als verschoningsgrond worden aangenomen (CGVS p.8). Aangezien uw asielrelaas als ongeloofwaardig moet beschouwd worden zijn er geen redenen om aan te nemen waarom u niet in staat zou zijn uw profiel aan te tonen doordat de taliban uw documenten uit uw huis hebben verwijderd. Daarnaast onderhield u in Afghanistan nog met verschillende personen (indirect) contact zoals met uw moeder, uw zus, de vader van T. en mensen uit uw dorp (CGVS p.4,8). Met Z. en de vader van T. heeft u zelfs digitaal contact via Facebook (CGVS p.9). Dat u niet in staat bent iets van uw werk voor te leggen is derhalve niet aannemelijk.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er aldus geen enkel geloof worden gehecht aan uw relaas.

Aangezien er geen geloof aan uw problemen met de taliban kan worden gehecht geldt hetzelfde voor de verdere gebeurtenissen die daaruit ontsproten. Dat uw neef T. omwille van uw problemen met de taliban uit uw huis werd ontvoerd en na twee dagen van hen kon ontsnappen ligt dan ook in het verlengde van iets dat niet is aangetoond. T. koestert bij terugkeer naar Afghanistan een vrees omwille van uw problemen met de taliban (CGVS T., p.8,13). Deze vrees is, rekening met het voorgaande, dus niet aannemelijk gemaakt.

De opmerkingen van uw advocaat zijn niet van die aard om de voorgaande vaststellingen te wijzigen (CGVS p.20-21).”

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden.

Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzakelijk in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte

omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van

de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sha., and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_l_Citry_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de

vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan

over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval moet er gewezen worden op de opmerkingen van jouw voogd en je advocate. Zo geeft je voogd aan dat je goed geïntegreerd bent en dat je je goed gedraagt (CGVS T., p.14). Jouw advocate wierp op het einde van jouw onderhoud op dat je blijkbaar verwesterd bent omdat je over België sprak als een vrij land waar je bijvoorbeeld iets anders kan doen dan de religieuze verplichtingen volgen (CGVS T., p.14). Er moet in de eerste plaats opgemerkt worden dat jij hoewel je over keuzevrijheid inzake religie sprak je dit niet opwierp als een reden die je verhindert naar Afghanistan terug te keren (zie administratief dossier; CGVS p.8,13-14). Bovendien blijkt uit jouw eigen verklaringen ook niet dat je bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden omdat je verwesterd zou zijn of als dusdanig gepercipieerd zou worden. Gevraagd waarom je bij terugkeer niet meer naar de religieuze normen in Afghanistan zou kunnen schikken zeg je dat toen je in Afghanistan was je dit wel gewoon was (CGVS p.14). In België zag je die vrijheid, die je zou moeten opgeven bij terugkeer naar Afghanistan omdat ze je opnieuw zouden verplichten om die religieuze regels te volgen. Dan zal jouw hart ontploffen van de stress en ga je niet meer vrij zijn zoals hier, zo zeg je (CGVS T., p.14). Als je wordt gevraagd waarom het je aanpassen aan bepaalde leefregels in Afghanistan je vrijheid zou beknotten antwoordt je dat je hier kan studeren, wonen en jouw toekomst opbouwen (CGVS T., p.14). In Afghanistan ga je niets anders te doen hebben dan vasten, bidden en je baard laten groeien, hetgeen voor heel veel stress zal zorgen (CGVS T., p.14). Waarom het opnieuw conformeren naar de Afgaanse waarden en normen, die je zoals je zelf zegt, gewoon was je tijdsbesteding zodanig zouden opsloppen dat je geen tijd zou hebben om te studeren of je toekomst uitbouwen is geenszins duidelijk. Op de vraag hoe dit concreet jouw toekomst of studies in Afghanistan onder druk zou zetten verklaar je dat je er niet evengoed kan studeren en je er niet even veilig zal voelen zoals hier (CGVS T., p.14-15). Als je terugkeert moet je terug beginnen met al die regels en religie, aldus jouw verklaringen (CGVS T., p.14-15). Deze verklaringen kunnen evenwel niet overtuigen waarom je je als gelovig moslim bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen schikken naar de geldende religieuze normen en zou moeten vrezen voor vervolging. Jouw overige verklaringen moeten hierbij ook tegen het licht worden gehouden. Je liep in Afghanistan gedurende acht jaar school tot aan je vertrek en jouw broers die nog in jouw huis wonen gaan er tot op de dag van vandaag ook nog steeds naar school (CGVS T., p.3-4). Dat jouw studies en toekomst bij terugkeer in het gedrang zouden komen bij het volgen van religieuze regels heb je aldus niet aangetoond. Je gaf daarnaast aan nog steeds in God te geloven en een soennitische moslim te zijn die in Afghanistan bad en de islamitische feesten vierde (CGVS T., p.4). In België neem je niet meer deel aan de islamitische feesten en bid je niet meer omdat je er in België niet echt meer in geïnteresseerd bent, je nu in een vrij land woont, en met andere zaken bezig bent (CGVS T., p.4-5). Uit deze verklaringen blijkt wel een persoonlijke voorkeur maar allerm minst dat het voor jou niet mogelijk zou zijn je vroegere levenswijze terug op te pakken en je te schikken naar de Afgaanse waarden en normen. Er moet verder op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij,

sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. De door jou beschreven gedragingen kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden.

Je haalt dan ook geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en die van je oom en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien brengt jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je in Afghanistan hebt verbleven tot je veertien-en-half jaar oud was, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt je dat je acht jaar naar school ging in Afghanistan en er in de familiebakkerij werkte (CGVS T., p.3). Je woonde steeds samen met je familie in Afghanistan en momenteel sta je met hen in contact (CGVS T., p.5,7). Bovendien woon je in België samen met je oom in hetzelfde opvangcentrum. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou en Aziz neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Jullie taskaras en de identiteitskaarten van je ouders kunnen enkel dienen als bewijs van identiteit en nationaliteit.

Bijgevolg dient ook in jouw verzoek tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 en volgende van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; van de artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten en de inhoud van de verleende bescherming (herschikking); van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van

29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen en een duidelijke beoordelingsfout.

Na een theoretische beschouwing over de draagwijdte van de motiveringsplicht, gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker wijst er eerst op dat de jonge leeftijd van verzoeker niet in aanmerking is genomen bij de analyse van de verwachtingen van de commissaris-generaal noch bij de specificiteit van de aan deze jonge leeftijd verbonden risico's in geval van terugkeer naar Afghanistan en de commissaris-generaal heeft ten onrechte geoordeeld dat verzoekers relaas niet coherent genoeg was aangezien hij zijn verklaringen slechts gedeeltelijk en partijdig heeft gelezen. Wat zijn leeftijd betreft, benadrukt hij zijn jonge leeftijd en het feit dat hij nog minderjarig is. Dit vereist bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van zijn verklaringen. Uit talrijke teksten, waaronder artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn en de UNHCR richtlijnen inzake verzoeken door minderjarigen blijkt dat bij minderjarigen bijzondere voorzichtigheid aan de dag moet gelegd worden en een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel. Hij citeert uit een arrest van de Raad van 6 december 2007 en stelt dat het onaanvaardbaar is dat de jonge leeftijd van verzoeker op geen enkel moment in de beslissing wordt genoemd om de inconsistentie te verklaren. De commissaris-generaal stelt conventionele verwachtingen voor een volwassene tegenover een minderjarige en dit is bijzonder problematisch en grond voor vernietiging, zo meent verzoeker.

Vervolgens gaat verzoeker in op de beperkingen van de fundamentele vrijheden van kinderen en jonge personen in Afghanistan. Hij wijst erop dat de fundamentele vrijheden van kinderen en jonge personen in Afghanistan sterk beperkt zijn en dat het Europees Hof van de Rechten van de Mens en de Raad er reeds aan herinnerd hebben dat een zo nauwgezet mogelijke analyse vereist is, zodra het recht op eerbiediging van het privé- en familieleven met inbegrip van het belang van een kind in het geding is. In een arrest van het EHRM van 8 november 2016 heeft het Hof het cruciale gewicht van het belang van het kind bevestigd. Verzoeker herinnert aan de wettelijke bepalingen inzake dit beginsel. Hij stelt dat concreet gezien de naleving van het hoger belang van het kind betekent dat zijn welzijn, sociale ontwikkeling en veiligheid verzekerd worden en dat voor zijn veiligheid en zekerheid moet gezorgd worden. Hij stelt dat bij terugkeer in Afghanistan hij verschillende basisrechten zal beperkt zien en dat hij zal verplicht worden aangepaste kledij te dragen, zijn baard te laten groeien, zijn haar te laten knippen en niet naar muziek zal mogen luisteren, hij beperkt zal zijn in de omgang met andere kinderen (o.a. jonge meisjes), geconfronteerd zal worden met beperking van de vrije meningsuiting en van de leerinhoud. Hij wijst erop dat uit verschillende artikels over de regels die door de taliban zijn opgelegd, blijkt dat deze heel streng zijn. Verzoeker benadrukt dat de zedenpolitie terug is via het Ministerie van de Promotie van de Deugd en voorkomen van Ontucht, het onderwijs gevaar loopt door de beperkte toegang tot bepaalde vakken die wordt gecompenseerd door een toename van het aantal koranlessen, en de toegang tot school niet gegarandeerd is.

Hij citeert verder paragrafen 52 en 53 van de Gids van het UNHCR en stelt dat talrijke beperkingen door de taliban onder de bevoegdheid van artikel 8 van het EVRM vallen.

Wat het relaas van verzoeker betreft wijst verzoeker erop dat de motieven van de bestreden beslissing dezelfde zijn als die in de beslissing genomen ten aanzien van zijn oom, A.A. en verwijst derhalve naar de inhoud van het beroep dat werd ingediend voor zijn oom. Daarin wordt gesteld dat hij (zijn oom) in zijn land van herkomst rechtstreeks door de taliban was vervolgd wegens zijn werk als leraar op een meisjesschool in de regio Parwan en dat hij enkele dagen voor zijn vertrek uit Afghanistan thuis bezocht werd door drie talibanleden die hem om verschillende inlichtingen en diensten vroegen en met represailles dreigden indien hij niet op die verzoeken inging. Met betrekking tot dit bezoek, stelt verzoeker dit in detail te hebben toegelicht en citeert hij de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 9 tot 13). Deze verklaringen waren bijzonder volledig en gedetailleerd, zo stelt verzoeker en een groot aantal details zijn niet betwist. Wat de reactie van verzoeker betreft en het gebrek aan voorzorgsmaatregelen, stelt verzoeker dat hij niet met zekerheid kon weten dat de taliban de volgende dag zou terugkeren en dat zij dan zijn neef zouden arresteren. Zijn dorp en district waren toen in handen van de regeringsautoriteiten zodat hij dacht dat hij zich in een relatief veilige situatie bevond en de taliban in onmiddellijke toekomst geen gewelddadige actie kon ondernemen. De commissaris-generaal had zich in verzoekers situatie moeten verplaatsen toen hij zijn beslissing nam en niet moeten kijken naar wat hij had moeten doen toen de gevolgen van die beslissing duidelijk werden. Dit is des te problematischer om dat de commissaris-generaal op geen enkel punt duidelijk erkent dat verzoekers reactie om contact op te nemen met het schoolhoofd en de dorpsmalik bijzonder consequent en geloofwaardig was. Verzoeker betoogt dat zijn gedrag bijzonder consistent en duidelijk was met betrekking tot de situatie waarin hij zich toen bevond. Wat betreft het gedrag van de taliban ziet verzoeker niet in waarom dit problematisch was en zijn relaas ongeloofwaardig maakt aangezien de keuzes van derden hem niet kunnen worden verweten. Verzoeker kan uiteraard geen duidelijke en precieze antwoorden geven over de bedoelingen van de taliban en verzoeker benadrukte dat het gedrag van de taliban niet kennelijk onredelijk leek aangezien het logisch is dat de taliban mensen aanvallen die

de toegang van meisjes tot onderwijs mogelijk maken. Dat de commissaris-generaal het verrassend vindt dat de taliban hebben geprobeerd hem te benaderen om voor hen te werken is gebaseerd op een verkeerde lezing van het dossier en de verklaringen van de verzoeker. Hun gedrag ten aanzien van een persoon die, zoals de taliban wisten, hen *a priori* niet gunstig gezind was, is dan ook bijzonder consequent volgens verzoeker en de commissaris-generaal gaf blijk van grote subjectiviteit.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij van Tadzjiekse afkomst is en dat dit door de tegenpartij niet betwist wordt. Zijn etnische afkomst is thans echter bijzonder problematisch volgens verzoeker en het is opmerkelijk dat de commissaris-generaal geen enkele vraag heeft gesteld over het momenteel is om als Tadzjiek in Afghanistan te leven. Verzoeker voert aan dat het geweld tegen Tadzjiekken aanzienlijk is toegenomen sinds de machtsvername en dat zij zich steeds meer op deze burgerbevolking richten om een eventuele Tadzjiekse opstand in het noorden en het oosten van het land te voorkomen. Hij citeert vervolgens uit EUAA, *“Afghanistan – Targeting of Individuals”*, August 2022, p. 146 en 148) en stelt dat deze bevindingen en een arrest van het Franse Court Nationale du Droit d’Asile dat van oordeel is dat de Tadzjiekken een reëel risico lopen op vervolging door de taliban, die hen ervan beschuldigen het Nationaal Verzetfront te steunen “...”. Hij stelt dat, hoewel hij afkomstig is uit de provincie Takhar en niet de provincie Baghlan, de vaststellingen van het Franse hof kunnen worden toegepast op de provincie van herkomst van verzoeker, aangezien deze zich eveneens in het noordoosten van het land bevindt en daar een aantal Tadzjiekken zijn die belangstelling kunnen hebben voor de bewegingen tegen de taliban. Verzoeker betoogt dat dit op zijn minst rechtvaardigt dat hem hierover vragen worden gesteld, wat niet is gebeurd. Tenslotte houdt verzoeker een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel en stelt dat hij aan alle vijf voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet voldoet.

Wat de toekenning van de subsidiaire bescherming betreft, verwijst verzoeker naar het arrest Diakité van het Hof van Justitie en stelt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan, waarvan verzoeker afkomstig is, bijzonder problematisch is. De herkomst van verzoeker is niet betwist en het wekt verbazing dat op geen enkel moment door de commissaris-generaal een concrete analyse is gemaakt van de situatie in de provincie Parwan, betoogt verzoeker. Uit het laatste EUAA-rapport blijkt dat de provincie Parwan momenteel een grotere veiligheidsinstabiliteit vertoont dan de rest van het land en citeert verschillende passages uit het rapport EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, April 2022, p. 178). Verzoeker meent dat hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan bijzonder problematisch is en dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

Verzoeker vraagt hem de vluchtelingenstatus te verlenen of ten subsidiaire titel de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing, de kennisgeving ervan en het document met betrekking tot de aanwijzing door het Bureau voor juridische bijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 15 december 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query *“Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA *“Afghanistan Security Situation”* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, *“Afghanistan Country Focus”* van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, *“Afghanistan Country Focus”* van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt een eerste aanvullende nota van 20 december 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet worden bijgebracht:

1. Middelbare schooldiploma van zijn oom A.A.;
2. Getuigschrift van zijn oom A.A.;
3. Foto van zijn oom A.A. voor een schoolbord in de provincie Parwan;
4. Schooldiploma 2022-2023 van verzoeker;
5. Attest jobstudent van verzoeker;
6. Getuigenis van verzoekers voogd, mevrouw V.B.;
7. Getuigenis van een vriend van verzoeker, Q.H.V.

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen worden meegedeeld in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet:

1. Inschrijvingsbewijs VDAB A.A.;
2. Inschrijving volwassenenonderwijs AA.;
3. Resultatenblad A.A.;
4. Attest school T.;
5. Attest school T.;
6. Attest werkgever T.;
7. Steunbetuiging T.;
8. Document US AID;
9. Attest Ministerie van Onderwijs;
10. Foto.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van

de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van zijn beschermingsverzoek zijn originele taskara, de originele taskara van zijn neef en een kopie van de identiteitskaarten van zijn ouders neer (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 2 en 3). Verzoekers identiteit en zijn Afghaanse nationaliteit worden niet betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeker van Tadzjiekse origine is en tot zijn vertrek uit Afghanistan verbleef in Arzankhimat, nabij de hoofdstad Kabul.

Verzoeker werd bij aankomst in België op 17 mei 2021 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit over verzoekers minderjarigheid en aan verzoeker werd een voogd toegewezen door de Dienst Voogdij (beslissing Dienst Voogdij, 9 juni 2021. Volgens deze beslissing eindigt de voogdij ten laatste op 1 maart 2024. Uit de elementen van het rechtsplegingsdossier kan niet blijken dat de voogdij reeds beëindigd is. Verzoeker is bijgevolg heden minderjarig.

Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen is verzoeker uit Afghanistan vertrokken in december 2020 (Verklaring DVZ, vraag 33). Hieruit volgt dat verzoeker op veertienjarige leeftijd Afghanistan verliet en op vijftienjarige leeftijd in België is aangekomen.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet). Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023, p. 92-96). Volgens een rapport van de VN speciale rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Afghanistan van februari 2023 zijn er aanwijzingen dat er een aanzienlijke stijging was in de ronseling en het gebruik van Afghaanse kindsoldaten in 2022 (OHCHR, *“Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett”*, A/HRC/52/84, 9 February 2023, paragrafen 82-83, geciteerd in Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 43, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023).

5.3. Verzoeker verklaarde ook van Tadzjiekse origine te zijn, wat als dusdanig niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat zijn etnische origine problematisch is omdat het geweld tegen Tadzjiken aanzienlijk is toegenomen na de machtsovername in het kader van het voorkomen van een opstand in het noorden en oosten van het land. Hoewel, zoals opgemerkt door de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal, verzoeker niet verklaarde dat hij hierdoor problemen vreest kan niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoekers etnische origine niet betwist wordt en hiermee in de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening werd gehouden. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de Tadzjiekse gemeenschap onder meer gevisieerd wordt door de taliban omdat zij ervan verdacht worden banden te hebben met verzetsbewegingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 83) en in het bijzonder met de NRF. Dit is actueel de voornaamste verzetsbeweging in Afghanistan, die vooral strijdt tegen de taliban in Pansjir en de omliggende gebieden in het Noorden, inclusief delen van de provincies Baghlan, Parwan en Kapisa (Algemeen Ambtsbericht, p. 37). In de EUAA *"Country Guidance Afghanistan"* worden etnische Tadzjiken, in het bijzonder wanneer zij afkomstig zijn uit Pansjir of het Andarab District van de provincie Baghlan, aangemerkt als een risicoprofiel omdat zij door de Taliban worden gezien als potentiële aanhangers van de NRF. Verzoeker is afkomstig van Arzankhimat, nabij de hoofdstad Kabul. Zo uit de beschikbare landeninformatie actueel niet kan worden afgeleid dat elke persoon van Tadzjiekse origine, louter omwille van zijn etnische afkomst vervolging of ernstige schade riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan, blijkt wel dat bij de beoordeling van de nood aan bescherming van deze personen rekening moet worden gehouden met de omstandigheid dat Tadzjiken geassocieerd kunnen worden met verzetsbewegingen tegen de taliban door de huidige *de facto*-autoriteiten en dat dit kan resulteren in een verhoogde aandacht vanwege deze autoriteiten. Dit dient samen met de andere door hem in het kader van zijn betoog inzake gepercipieerde verwestering aangerekte risicofactoren beoordeeld te worden.

5.4. Verzoeker verklaart bij het begin van het persoonlijk onderhoud dat hij in België naar school gaat en er alle vakken volgt, dat hij het WK voetbal volgt en dat hij in België de islamitische religieuze feesten niet meer viert omdat hij er niet echt in geïnteresseerd is en hij niet meer aan de ramadan meedeed sinds hij vertrok uit Afghanistan en ook niet meer bidt omdat hij nu in België, een westers land woont en bezig is met zijn dagelijks leven (notities PO, p. 3-5). Op het einde van het persoonlijk onderhoud wees verzoekers advocaat er op dat hij blijkbaar verwesterd is en sprak over België als een vrij land waar hij ook iets anders kan doen dan de religieuze verplichtingen. Aan verzoeker gevraagd waarom hij zich niet opnieuw zou kunnen schikken naar de religieuze normen in Afghanistan bij een eventuele terugkeer, verklaart verzoeker dat hij dat toen gewoon was in Afghanistan, *"maar nu zag ik de vrijheid en nu ben ik anders, als ik terugkeer en ze gaan me opnieuw verplichten om die religieuze regels te volgen dan gaat mijn hart ontploffen van stress en ik ga niet meer vrij zijn zoals hier"* en gevraagd uit te leggen waarom dat zo zou zijn *"omdat ik hier die vrijheid voelde, kan studeren, kan wonen, m'n toekomst opbouwen, in A ga ik niets anders te doen hebben dan vasten en bidden 5 x per dag (...)"* (notities PO, p. 14).

In de bestreden beslissing wordt in essentie gesteld dat verzoeker zijn keuzevrijheid inzake religie niet opwierp als een reden die hem verhindert naar Afghanistan terug te keren, dat uit zijn verklaringen niet volgt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal vervolgd worden omdat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig gepercipieerd zou worden, en dat zijn verklaringen dat hij niet evengoed zal kunnen studeren in Afghanistan en er zich niet even veilig zal voelen als hier niet kunnen overtuigen waarom hij als gelovig moslim bij terugkeer zich niet opnieuw zou kunnen schikken naar de geldende religieuze normen en zou moeten vrezen voor vervolging. Verder wordt gesteld dat uit zijn verklaringen dat hij in België niet meer deelneemt aan de islamitische feesten en niet meer bidt omdat hij er niet meer echt in geïnteresseerd is, wel een persoonlijke voorkeur blijkt maar allerminst dat het voor hem niet mogelijk zou zijn zijn vroegere levenswijze terug op te pakken en hem te schikken naar de Afgaanse waarden en normen en dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Tenslotte wordt gewezen op het feit dat hij in Afghanistan verbleef tot hij veertien -en een half jaar oud was, al een zekere maturiteit had, er acht jaar naar school ging en in de familiebakkerij werkte zodat niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen of dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat de fundamentele vrijheden van kinderen en jonge personen in Afghanistan beperkt zijn, dat de toegang tot scholing niet gewaarborgd is en het onderwijs in bepaalde vakken beperkt door de stijging van het aantal lessen koran en dat ieder gedrag dat wordt beschouwd als strijdig met de Koran door het Ministerie van de bevordering van de Deugd en het voorkomen van de ondeugd bestraft wordt met vaak buitenproportionele straffen.

Hieruit volgt dat verzoeker zich onder meer beroept op zijn veranderde attitude ten aanzien van zijn geloof sinds zijn aankomst in België, en met name het feit dat hij niet meer bidt, niet meer deelneemt

aan de ramadan en aan de islamitische feesten omdat hij ze niet echt meer in geïnteresseerd is en ook heeft aangehaald dat hij in België school loopt en hier alle vakken volgt, dat zijn advocaat aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoeker verwesterd is en dat volgens de commissaris-generaal uit zijn verklaringen niet kan blijken dat verzoeker bij terugkeer vervolgd zal worden omdat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig gepercipieerd zal worden.

5.4.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuoja- ja valtuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71).

Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1).

Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-oppper rechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98).

Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44).

In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s*

impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten.

Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA

"Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *'zina'* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA *"Country guidance: Afghanistan"*, January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

In casu werd hoger reeds gewezen op het feit dat verzoeker op veertienjarige leeftijd Afghanistan verliet en op vijftienjarige leeftijd in België is aangekomen en heden nog steeds minderjarig is.

Zoals reeds aangehaald verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij sinds zijn aankomst niet meer bidt, de islamitische feesten niet meer viert en de ramadan niet meer volgt omdat hier niet echt in geïnteresseerd en heeft hij tijdens het persoonlijk onderhoud reeds aangegeven dat hij in België naar school gaat, er alle vakken volgt en ook Frans spreekt en schrijft. In de bestreden beslissing wordt hierover gesteld dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij verwesterd is of als dusdanig beschouwd zal worden, dat hij niet aantoonde dat hij zich niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten regels en gebruiken en verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad herhaalt vooreerst dat het Hof van Justitie erop wees dat, wat de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd, dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en dat de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder stelt de Raad vast dat de beoordeling van de door verzoekers aangehaalde vrees om als verwesterd beschouwd te worden is gebaseerd op verzoekers verklaringen tijdens een persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 11 april 2023, dat toen geen documenten voorlagen met betrekking tot verzoekers traject in België en dat de

Raad gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker een aantal documenten neerlegt door middel van zijn aanvullende nota' met betrekking tot zijn traject en activiteiten sinds zijn aankomst in België. In het attest van het Athénée Royal de Florennes-Doische in Florennes van 14 december 2023 wordt bevestigd dat verzoeker in deze school als regelmatige leerling was ingeschreven van 1 september 2021 tot 30 juni 2022 in DASPA (aanvullende nota verzoeker van 21 december 2023, stuk 5). Uit het attest van het Institut NOTRE-DAME van 15 december 2023 blijkt dat hij als regelmatige leerling de DASPA-lessen heeft gevolgd van 29 augustus 2022 tot 7 juli 2023 aanvullende nota verzoeker 20 december 2023, stuk 4). In haar schriftelijke getuigenis zet verzoekers voogd, mevrouw V.B., uiteen dat verzoeker sinds zij als voogd is aangesteld, regelmatig naar school gaat, Frans leert en studentenarbeid verricht. Zij licht ook toe dat verzoeker na twee jaar DASPA zijn scholing verderzet in de richting mechanica – carrosserie (aanvullende nota verzoeker 20 december 2023, stuk 6). Uit de brief van ERPA Food bvba blijkt dat verzoeker bij dit bedrijf in dienst is sinds 27 juli 2023. Er wordt verder gesteld dat hij sociaal en communicatief en een goede werknemer is. Verzoeker licht ter terechtzitting in zeer behoorlijk Frans toe dat hij hier naar school gaat en als jobstudent in een magazijn werkt en dat hij ondertussen het leven in België gewoon is geraakt.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker op 15-jarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en van bij aankomst in België onderwijs volgt en uit zijn schoolattesten en zijn toelichting ter terechtzitting blijkt dat hij al goed Frans spreekt. Uit de getuigenis van het bedrijf waar hij studentenarbeid verricht blijkt ook dat hij klanten graag helpt en communicatievaardig is en ook op die wijze in de Belgische samenleving wordt ondergedompeld en er ook actief in participeert. Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk 'verwesterd' is, dient te worden vastgesteld dat hij, mede gelet op de aard van zijn activiteiten, tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Zo verzoeker een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren als tiener ook in België doormaakt.

Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker een aantal maanden voor de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Arzankhimat in de provincie Kaboel, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Verder is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Arzankhimat nabij de hoofdstad Kaboel in de provincie Kaboel. In deze provincie werd voor de periode 1 juli 2022 tot 30 september 2023 door zowel door ACLED als UCDP het hoogste aantal veiligheidsincidenten in Afghanistan geregistreerd (EUAA, *"Country Focus Afghanistan"*, December 2023, p. 30). Hoewel de slagkracht van ISKP recent verminderd is door gerichte acties van de taliban, blijft de groepering wel actief onder meer in Kaboel, waar het hoogste aantal incidenten waarbij deze groepering betrokken is na de machtsovername werd geregistreerd. De voornaamste doelwitten van ISKP zijn taliban leiders, strijders en religieuze leiders, maar daarnaast worden ook bepaalde etno-religieuze groepen, in het bijzonder de Shia Hazara gemeenschap en de Sikh gemeenschap gevisieerd, hoewel volgens sommige bronnen dit steeds minder een prioriteit is voor de groepering (*idem*, p. 32-33).

ISKP heeft daarnaast ook de verantwoordelijkheid opgeëist voor aanslagen op buitenlandse doelwitten zoals de Russische en Pakistaanse ambassade en een hotel dat in Chinese handen is. De groepering opereert in kleine cellen in stedelijke gebieden (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 36).

Verder blijkt uit het US Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction (SIGAR) rapport van 30 januari 2022 (geciteerd in EUAA, *Afghanistan. Targeting of Individuals*, p. 105) dat de taliban een hervorming van het schoolcurriculum hebben aangekondigd in maart 2022 en dat uit een rapport van de taliban van december 2020 blijkt dat een analyse werd gemaakt van het toenmalige *curriculum* waarbij twaalf aspecten werden aangeduid die niet in overeenstemming waren met de waarden die kinderen zouden moeten aangeleerd krijgen. Een centraal thema in dit rapport is het bannen van buitenlandse invloeden, het herdefiniëren van begrippen als vrede, mensenrechten en gelijkheid in overeenstemming met de islamitische traditie en het promoten van jihad (SIGAR, *Quarterly Report to the United States Congress*, 30 January 2022, p. 122-123). Zoals reeds aangehaald is de Opperste Leider vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassa's over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrassa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijsstelsel, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia.

Hieruit blijkt het middelbaar onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider van de taliban voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, indien onderwijs in zijn regio beschikbaar zou zijn, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Verder werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoekers Tadzjiekse origine niet betwist wordt en personen die tot de Tadzjiekse gemeenschap behoren als een risicoprofiel worden omschreven in de EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” omdat etnische Tadzjiken, in het bijzonder maar niet uitsluitend zij die afkomstig zijn uit Pansjir worden gezien als potentiële aanhangers van de NRF. Na de machtsovername zijn in de hoofdstad en provincie Kabul, verzoekers regio van herkomst, ook specifieke huiszoekingen door de taliban gerapporteerd in gebieden en wijken waar Tadzjiken de meerderheid vormen. Deze huiszoekingen werden door de taliban uitgelegd als acties om criminelen en wapens op te sporen, maar volgens meerdere bronnen zou daarbij de potentiële link met de NRF de voornaamste drijfveer zijn. Ook is melding gemaakt van discriminatie van Tadzjiken als etnische groep door de taliban na de machtsovername (EUAA, “*Afghanistan. Targeting of Individuals*”, August 2022, p. 146-148). *In casu* kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoekers etnische origine een risico-verhogende factor is waardoor hij bijkomend in de negatieve aandacht van de taliban zal komen in geval van terugkeer.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofdte van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban of ISKP zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig,

er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET